

МОМИЧЕТО, КОЕТО СПАСИ КОЛЕДА

МАТ ХЕЙГ

илюстрации *Крис Мунд*

СЪДЪРЖАНИЕ

<i>Момичето, което спаси Коледа</i>	7
<i>Треперещата земя</i>	15
<i>Работилницата за играчки</i>	20
<i>Господин Крийпър</i>	28
<i>Малкия Мим</i>	40
<i>Хъмдръм става от сън</i>	48
<i>Коледното гърне</i>	53
<i>Ръката на майка ѝ</i>	
<i>(много къса, но доста тъжна глава)</i>	58
<i>Барометърът на надеждата</i>	60
<i>Летящата сладкодумна фея</i>	68
<i>Почукване на вратата</i>	74
<i>Дядо Водол и неговите сложни думи</i>	81
<i>Бягство</i>	88
<i>Полицай Прай</i>	92
<i>Чарлз Дикенс</i>	95
<i>Тъмното небе</i>	101
<i>Падащият елен</i>	104
<i>Сапунът</i>	109
<i>Новата работа на Нуш</i>	117
<i>Феята на истината</i>	127
<i>Жена на име Мери</i>	140
<i>Четири пъти ура за Дядо Коледа!</i>	146
<i>Новата шейна</i>	149
<i>Ухапването</i>	153
<i>Аварийно кацане</i>	158

<i>Кралски гост</i>	169
<i>Дашър идва на помощ</i>	176
<i>Кралски печат</i>	183
<i>Момичето с брада</i>	189
<i>Дядо Коледа взема решение</i>	194
<i>Разходка сред човеците</i>	197
<i>Котката</i>	206
<i>Улица „Даути“ № 48</i>	209
<i>Нощният инспектор</i>	221
<i>Призрачно място</i>	228
<i>Нещо вълшебно</i>	233
<i>Момичето в мазето</i>	239
<i>Нещастна Коледа</i>	243
<i>Връзките за обувки на господин Крийпър</i>	251
<i>Избягалото дете</i>	253
<i>Последното бягство на Амелия</i>	257
<i>Бягството на Дядо Коледа</i>	261
<i>Елени идват на помощ</i>	266
<i>Завръщането на Капитан Сажди</i>	270
<i>Пръстите на господин Крийпър</i>	272
<i>Новини от Дядо Водол</i>	276
<i>Амелия се ядосва</i>	282
<i>Тролската долина</i>	287
<i>В тролския юмрук</i>	292
<i>Дядоколедна вечеря</i>	302
<i>Рушачата се пещера</i>	309
<i>Живоблян</i>	314
<i>Стъпки в снега</i>	320
<i>У дома</i>	328

Момичето, което спаси Коледа

Знаете ли как действа вълшебството? Онова вълшебство, което кара елените да летят в небето. Което помага на Дядо Коледа да обиколи света за една нощ. Да спре времето и да сбъдне мечтите. С надежда.

Ето как.

Без надежда не би имало вълшебство.

Не Дядо Коледа, Блитцен или другите елени правят вълшебства в нощта преди Коледа.

Прави ги всяко дете, което мечтае те да се случат. Ако никой не мечтаеше за тях, вълшебствата нямаше да съществуват. И тъй като знаем, че Дядо Коледа идва всяка година, знаем и че вълшебствата – или поне някакъв вид вълшебства – съществуват.

Но невинаги беше така. Преди време нямаше чорапи на камината и коледни сутрини, прекарани в разкъсване на опаковките на подаръците. Това бяха много нещастни времена, когато малко човешки деца имаха причина изобщо да вярват във вълшебствата.

И така, в първата нощ, когато Дядо Коледа реши да даде на децата причина да бъдат щастливи и да вярват във вълшебствата, той имаше да свърши много работа.

Играчките бяха в чувала му, шейната и елените бяха готови, но докато излиташе от Джуджешки шлем, той разбра, че във въздуха няма достатъчно вълшебство. Мина през Северното сияние, но то почти не сияеше. И причината за ниските нива на вълшебство беше, че нямаше много надежда. В края на краищата как може едно дете да се надява на вълшебство, като никога не е виждало таква?

Та, онова първо пътуване на Дядо Коледа за малко да не се случи. А това, че се случи, беше благодарение на едно-единствено нещо. На едно-единствено дете. На момиче от Лондон, което вярваше напълно във вълшебствата. Кое то се надяваше на чудо всеки ден. Това бе детето, което повярва в Дядо Коледа преди всички останали. Именно тя му помогна, когато елените му започнаха да се задъхват – толкова силно се надяваше, докато лежеше в леглото си на Бъдни вечер, че надеждата ѝ озари небето. Тя даде цел на Дядо Коледа. Посока. И той последва тънката диря

светлина чак до дома ѝ на „Хабърдашъри Роуд“ № 99 в Лондон.

И когато остави претъпкания с играчки чорап до прояденото ѝ от дървеници легло, надеждата нарасна. Вълшебството нахлу в света и се просмука в сънищата на децата. Но Дядо Коледа не се заблуждаваше. Без това дете, без това осемгодишно момиче на име Амелия Уишхарт, което се бе надявало от все сърце вълшебствата да са възможни, Коледа никога нямаше да се случи. Да, Коледа не беше нищо без джуджетата, елените, работилницата и всичко останало, но тя беше тази, която я спаси.

Тя беше първото дете.

Момичето, което спаси Коледа.

И Дядо Коледа никога нямаше да го забрави...

Една година по-късно...

Скъпи Дядо Коледа, ❄️

Здравей, казвам се Амелия Уишхарт. Аз съм на девет години и живея на „Хабърдашъри Роуд“ № 99 в Лондон.

• Ти знаещ това, защото си бил тук. Миналата година. Когато ми донесе подаръци. Това бе много мило. Винаги съм вярвала, че вълшебствата са възможни дори когато времената са трудни, затова беше прекрасно да науча, че е истина.

* ❄️
◎ БЛАГОДАРИЯ! ◎

Както и да е, аз живея с майка ми Джейн и котарака ми Капитан Сажди. Намерих Капитан Сажди в колини. Разбираш ли, колините рядко са прави от горе до долу. Понякога имат отклонения. Видя ли го?

Той е страхотен. Но понякога краде сардини от продавача на риба и се бие с улични котки и мисля, че той си мисли, че е куче.

Знам, че си много зает, затова просто ще ти кажа какво искаме за Коледа. Бих искала:

1. Нова четка за козини.
2. Пулпал.
3. Книга от Чарз Дикенс (любимия ми писател).
4. Мама да оздравее.

Номер 4 е много важен. По-важен е от номер 2. Можеш да задържиш пулпала.

Наистина бе вълшебно да се събудя с всички онези подаръци миналата година.

Мама беше козиночистачка и сега и аз съм такава. Тя вече не може да се качва в козините. Вече не може нищо да прави, освен да лежи в леглото и да кашля. Лекарят казва, че само чудо може да я спаси. Но чудесата се нуждаят от вълшебство, нали? А ти си единственият човек, когото познавам, който може да прави вълшебства. Така че това е всичко, което искам. Искам да направиш мама отново здрава, преди да е станало твърде късно.

Това е главното, за което те моля.

Искрено твоя,

Амелия

Треперещата земя

ядо Коледа сгъна писмото на Амелия и го прибра в джоба си.

Тръгна през покритата със сняг Еленова поляна и покрай замръзналото езеро, като оглеждаше спокойния пейзаж на Джуджешки шлем. Дървената сграда на общината. Магазина за дървени обувки и Шоколадовата банка и кафенето „Смокинов пудинг“ на Главната пътека, което отваряше след час. Училището по управление на шейни и Университета за напреднало играчкомайсторене. Високата (според стандартите на джуджетата) сграда на вестник „Снежни новини“ на улица „Водол“. Стените ѝ от подсилени джинджифилови бисквити искряха в оранжево под ярката утринна светлина.

После, докато крачеше през снега на запад към Работилницата за играчки и Гористите хълмове на феите, видя едно джудже с кафява туника и кафяви дървени обувки да върви към него. Джуджетото носеше очила и беше малко късогледо, затова не видя Дядо Коледа.